

De spanning is verdwenen

Kraaiend van plezier zet baby Emirhan z'n eerste stapjes

DETROIT - Als alles goed gaat, vliegt de familie Görmüs vandaag terug naar Nederland. Het laatste onderzoek van Emirhan liet een hoopvol resultaat zien. Morgenochtend landt het Lelystadse gezin op Schiphol.

'Het was best spannend. Als alles goed zou zijn, zouden we naar huis mogen. Anders moesten we nog een weekje blijven. Hoewel we om 10.00 uur een afspraak hadden, waren we pas om 11.15 uur aan de beurt. Gelukkig had Michael Trese goed nieuws.

Tot zijn eigen verbazing was het netvlies in het rechteroog van Emirhan al een beetje aangehecht. Hij had nog nooit meegeemaakt dat dat zo snel gebeurde! Dat geeft goede hoop op herstel. De luchtbel in het oog is inmiddels opgenomen in het lichaam, dat geeft ons een vrijbrief om te mogen vliegen.

Over het linkeroog kon hij niet veel vertellen. Het hoornvlies is nog steeds wazig na de operatie en derhalve kon Trese niet in het oog kijken hoe het herstel verloopt.

Het kan nog enkele weken duren voordat het hoornvlies weer helder is, maar daarover hoeven we ons nog geen zorgen maken. De controle wordt nu overgeno-

Hakan en Hanife Görmüs uit Lelystad zijn drie weken in de Verenigde Staten geweest voor de bijzondere oogoperatie van hun blinde baby Emirhan. Voor de krant houden ze een dagboek bij. Vandaag de laatste aflevering.

men door dokter Van Oosterhout in Eindhoven. In ons bijzijn heeft dokter Trese telefonisch contact gehad met Van Oosterhout en de medische gegevens van de tweeling aan hem doorgegeven. Wij hopen in de loop van volgende week de eerste vervolgspraak met dokter Van Oosterhout te maken.

VOORSPOEDIG

Meer goed nieuws. Als het herstel van de ogen van Emirhan in de komende drie maanden voorspoedig verloopt, en dokter Van Oosterhout geen enkele twijfel heeft over de toestand van met name het linkeroog, hoeven wij niet terug te reizen naar Amerika.

In november is er een bijeenkomst waar dokter Trese en Van Oosterhout elkaar treffen en dan zal Emirhans case worden besproken. Het behoeft geen betoog hoe groot onze opluchting is dat we naar huis kunnen!

Na terugkomst in het hotel zijn

we direct aan de slag gegaan met de terugreis. Vooral nu Emirhan nog enkele weken rechtop moet blijven en niet op zijn rug mag liggen om het herstel van zijn ogen te bevorderen, is het zaak om dit goed te regelen. Een en ander verliep wederom absoluut niet gemakkelijk, maar dinsdag kwam het verlossende telefoontje: we zitten bij een van de vluchtdeuren, waardoor er zelfs voldoende ruimte op de grond is om de maxicosi's te plaatsen. Dit is onder voorbehoud, dus blijft het even afwachten wat hiervan in de praktijk terecht komt.

Woensdag was een uiterst relaxte dag. Alle spanningen rondom de tweeling zijn verdwenen, we slapen goed en konden zelfs uitslapen. Dat was lange tijd niet meer gebeurd. Als je Emirhan met z'n voetjes op de grond zet, probeert hij te stappen en af en toe lijkt het wel of hij danst. Uiteraard heeft hij nog niet zoveel kracht in zijn beentjes dat hij zijn eigen gewicht kan dragen, dus moet je hem goed vasthouden. Maar hij heeft dolle pret. 's Middags kregen we nog een telefoontje van de luchtvaartmaatschappij. Het gaat erop lijken, dat de tweeling op de terugvlucht ieder een eigen stoel krijgt! Dat is een heerlijk vooruitzicht.'